

עין משפט נר מצוה

שבעת ימים פרק ראשון יומא

מסורת הש"ס

(א) פסחים סה. (ב) [אמר].
(ג) דמאי פ"ב מ"ד. (ד) וז"ל
לחב"ל. (ה) [בדליתא]
במשך שני פ"ג מ"ח
ובכ"ז הש"ס פסחים פ"ג.
(ו) ושבועות.

ג' ליוני הש"ס
ה'תש"ז י"ח ד"א וכו'
ל"בבבב פ"הר"רין שח"ת'
בנייה. ע"ן לקמן דף ע"א
מ"ס' ד"ה' ת"ן:
ב"מ" וכו' ש"אן י"ש"ם
ב"ה. ע"י ח"ס' סוכה דף מנ
פ"י ח"ס' ד"ה' הש"ס:

ב"מ" ר"ש"י
בשלמא ראשון שמא
שלישי. ויפ"ר ר"ב
למפוקי ש"מ עשירי י"ז
י"ח ה"ו. ד"ה' וד"ה' שפ"ר
דמ"ן. דכל מה שפ"סה
ה"ה' ר"ש"ם' א"ן נ"ך
ל"ס ולב"ד ש"ל י"ב"ה
וש"ל י"מ"ט כ"מ"ס ש"ן
ה"ה' ל"ח"ה' [ד"ו"ש"ן] כ"ג.

ח' תמוז ישיב
שביעי א"ס למד שביעי
לש"ש י"ב כ"כ חמ"ד
אל"ל י"ח על שביעי
ח"ק [לש"ס] שט"ה:
שנות"ן ע"ה' תמוז
לכ"ה. שנת"ן תמוז
למל"ט ב"ת חמ"ט"ו וכו'
כ"ן פ"י כ"קט"ט"ס א"ן
נ"ה"ה ש"ר' ה"ן ע"מ"ן
ה"י כ"ה"ס ג"מ"ס אל"ל
למ"ב ב"ח"א ד"ד ה"ה י"ח
ד"מ"ר"ן לקמן דף י"ח.
ה"ק"ה' ד"מ"ר' ע"ח"ל ל"ה'
מ"ח"ה ב"ת ב"ח"מ"ו ל"ה'
מ"ח"ה א"ן ז"ה ח"מ"ו של
ב"ת חמ"ט"ו ד"ק"ש"ן פ'
ה"מ"ר"ן ד"ף כ"ט אל"ל א"ר
ה"י ל"ש"ן ל"כ"ה"ה' ד"ק"ה'
ל"י"ן כ"ה"ה' ח"מ"ר:

(א) ודברי רבינו אל"ל כ"ט ס"ס
לפ"ט כ"ט ח"מ"ל כ"כ ח"מ"ל
ז"ל ח"ס ג"מ"ו ח"מ"ו ל"ו"ס
ה"מ"ר"ן כ"ה"ה' ש"ב"ש
ל"ח"ה' ח"ה' ח"מ"ל ל"ח"ה'
ה"י כ"ט ח"מ"ו ח"מ"ר ח"מ"ר
וכ"ן ש"ל ח"מ"ו ח"מ"ו כ"ז.)

(א) ז"ל ח"מ"ר

זוה פרישתו לקדושה. ליכנס למחנה שכינו ולא יבא לנו זמא עליו ויהא נבדל מכל קלות ראש שחלה עליו אימנה בהדלתו מן הכבוד: וזה פרישתו לטהרה. להחמיר בטהרתו מפני קל שיעשין בו לטמאנו לו ביום להטבילו להויליא מלנן של זדוקים לך החמירו בטהרתו שלא יבא אדם נוגע בו: **הא איכא נמי האי.** שזה מוין עליו כל שבעה זה א"ן מוין עליו כל שבעה: **בשלמא.** יוס ראשון מוין עליו שמא היום יוס שלישי לטומאתו וכן שני וכן שלישי שמא שעה אחת קודם פרישתו נטמא: **חמישי שמא שביעי.** שאם היה הראשון לפרישה שלישי לטומאה נמלא החמישי שביעי וכן שני וכן שביעי: **אלא רביעי.** אמאי מוין עליה לא בשלישי איכא לספוקי דהא מספיקא לא נטמא במת ולא בשביעי איכא לספוקי שאם היה שביעי לטומאתו הכי יוס אחד לפני פרישתו שלישי לטומאה נמלא שלא היה בשלישי והוא שביעי נמלא שלישי אינו כלום: **ולא אימא דמסרמי** מפרשין ליה: **ואע"ג** דלא הו' רביעי שלו בשבת ונמלאה האחרו בטלה שני ימים: **דכידן פליג מילתא.** שא"ן זמנה קדושה: **דינפרמי רביעי** שלו **שכח.** ולא יפסקו הויזמי אל"ל יוס אחד: **פרהדרין.** מתוך שהיה **לשבת בלויטי.** לשון שרים כן היתה נקראת לשבת שרים: **כחמלה.** כל ימי שמעון הדקוק שהאריך ימים היו קוראין אותה לשבת בלויטי: **מסוך שנותין ממון לכסונה.** מתוך שכהני בית שני היו עומדין ע"י ממון שנתנין על כהונה גדולה למלכי בית חשמונאי: **מחליפין אוסא כל י"ב חדש.** כלומר שרשעים היו ולא היו מוליאין שנתן ומעמידים אתר חמתי וכל כהן המתחדש זה סומך אותה וכוונה בנין נהא מן הראשון שמהא קרייה על שמו ונמלא מחלפת כל שנה ושהה: **כפרהדרין הללו.** שהמלך מחלפן בכל שנה ושנה חזרו לקרות לשבת פרהדרין: **הנחמוסין.** הלוקחין תנוואה מעם הארץ למכור פת לשוק לא חייבו עליהן להעלות מעשר שני של דמאי לירושלים אל"ל תרומת מעשר שהוא אחד ממאה וחלה יתן לכהן אל"ל ומעשר ראשון ומעשר עני מפרשין אותן וא"ן נותנים ונחמסו חבר עסקין ומתוך שהוא רגיל למכור כל שעה הקילו עליו שאינו צריך להפריש עליו מעשר שני של דמאי לעלות לירושלים [וא"ן] ד' לפדות: **לפי**

זוה פרישתו לקדושה ואחריו הכהנים נוגעין בו וזה פרישתו לטהרה ואין אחיו הכהנים נוגעין בו כמאן או ר"מ או רבי יוסי דאי ר' חנינא סגן הכהנים הא איכא נמי הא מתקף לה רבי יוסי רב רבי חנינא בשלמא ראשון שמוא שלישי שני שמוא שביעי ששי שמוא שביעי שביעי שמוא שביעי אלא רביעי למה לי בשביעי איכא לספוקי ולא בשלישי איכא לספוקי ולא בשביעי מי איכא והא קיימא לן הרהואה שבות ואינה רוחה את השבת אלא מאי אית לך למימר שבעה לבר משבת הכא נמי שבעה לבר מרביעי אמור רבא הלכך כהן גדול ביום הכפורים דלא ברידן תליא מילתא אלא בקביעא דירחא תליא מילתא בתלתא בתשרי בעי לאפרושי וכל אימת דמתרמי תלתא בתשרי מפרשינן ליה אבל כהן השורף את הפרה דברידן תליא מילתא מפרשינן ליה רב רביעי בשבת כי היכי דנותרמי רביעי שלו בשבת: **ללשכת פרהדרין וכו'.** תניא רב רבי יהודה וכי לשכת פרהדרין היתה והלא לשכת בלויטי היתה אלא בתחלה היו קורין אותה לשכת בלויטי ומתוך שנותנין עליו ממון לכהונה ומחליפין אותה כל שנים עשר חודש כפרהדרין הללו שמחליפין אותם כל שנים עשר חודש לפיכך היו קוראין אותה לשכת פרהדרין תנן התם הנחמוסין לא חייבו אותן חכמים להפריש אלא תרומת מעשר וחלה בשלמא תרומה גדולה לא דתניא לפי

לשכת פרהדרין: **הנחמוסין.** הלוקחין תנוואה מעם הארץ למכור פת לשוק לא חייבו עליהן להעלות מעשר שני של דמאי לירושלים אל"ל תרומת מעשר שהוא אחד ממאה וחלה יתן לכהן אל"ל ומעשר ראשון ומעשר עני מפרשין אותן וא"ן נותנים ונחמסו חבר עסקין ומתוך שהוא רגיל למכור כל שעה הקילו עליו שאינו צריך להפריש עליו מעשר שני של דמאי לעלות לירושלים [וא"ן] ד' לפדות: **לפי**

זוה פרישתו לקדושה ואחריו הכהנים נוגעין בו וזה פרישתו לטהרה ואין אחיו הכהנים נוגעין בו כמאן או ר"מ או רבי יוסי דאי ר' חנינא סגן הכהנים הא איכא נמי הא מתקף לה רבי יוסי רב רבי חנינא בשלמא ראשון שמוא שלישי שני שמוא שביעי ששי שמוא שביעי שביעי שמוא שביעי אלא רביעי למה לי בשביעי איכא לספוקי ולא בשלישי איכא לספוקי ולא בשביעי מי איכא והא קיימא לן הרהואה שבות ואינה רוחה את השבת אלא מאי אית לך למימר שבעה לבר משבת הכא נמי שבעה לבר מרביעי אמור רבא הלכך כהן גדול ביום הכפורים דלא ברידן תליא מילתא אלא בקביעא דירחא תליא מילתא בתלתא בתשרי בעי לאפרושי וכל אימת דמתרמי תלתא בתשרי מפרשינן ליה אבל כהן השורף את הפרה דברידן תליא מילתא מפרשינן ליה רב רביעי בשבת כי היכי דנותרמי רביעי שלו בשבת: **ללשכת פרהדרין וכו'.** תניא רב רבי יהודה וכי לשכת פרהדרין היתה והלא לשכת בלויטי היתה אלא בתחלה היו קורין אותה לשכת בלויטי ומתוך שנותנין עליו ממון לכהונה ומחליפין אותה כל שנים עשר חודש כפרהדרין הללו שמחליפין אותם כל שנים עשר חודש לפיכך היו קוראין אותה לשכת פרהדרין תנן התם הנחמוסין לא חייבו אותן חכמים להפריש אלא תרומת מעשר וחלה בשלמא תרומה גדולה לא דתניא לפי

זוה פרישתו לקדושה ואחריו הכהנים נוגעין בו וזה פרישתו לטהרה ואין אחיו הכהנים נוגעין בו כמאן או ר"מ או רבי יוסי דאי ר' חנינא סגן הכהנים הא איכא נמי הא מתקף לה רבי יוסי רב רבי חנינא בשלמא ראשון שמוא שלישי שני שמוא שביעי ששי שמוא שביעי שביעי שמוא שביעי אלא רביעי למה לי בשביעי איכא לספוקי ולא בשלישי איכא לספוקי ולא בשביעי מי איכא והא קיימא לן הרהואה שבות ואינה רוחה את השבת אלא מאי אית לך למימר שבעה לבר משבת הכא נמי שבעה לבר מרביעי אמור רבא הלכך כהן גדול ביום הכפורים דלא ברידן תליא מילתא אלא בקביעא דירחא תליא מילתא בתלתא בתשרי בעי לאפרושי וכל אימת דמתרמי תלתא בתשרי מפרשינן ליה אבל כהן השורף את הפרה דברידן תליא מילתא מפרשינן ליה רב רביעי בשבת כי היכי דנותרמי רביעי שלו בשבת: **ללשכת פרהדרין וכו'.** תניא רב רבי יהודה וכי לשכת פרהדרין היתה והלא לשכת בלויטי היתה אלא בתחלה היו קורין אותה לשכת בלויטי ומתוך שנותנין עליו ממון לכהונה ומחליפין אותה כל שנים עשר חודש כפרהדרין הללו שמחליפין אותם כל שנים עשר חודש לפיכך היו קוראין אותה לשכת פרהדרין תנן התם הנחמוסין לא חייבו אותן חכמים להפריש אלא תרומת מעשר וחלה בשלמא תרומה גדולה לא דתניא לפי

דאי ר' חנינא סגן הכהנים הא איכא נמי הא. תימיה לי אכתי איכא נמי גזי פורש ללשכת פרהדרין זה פורש ללשכה שעל פני הכירה י"ל דלא קא תשיב אלא מילתא דחשיבותא שיש מעלה זה מצוה לשלם מה שזה פורש ללשכה זו זה פורש ללשכה זו לא מילתא דחשיבותא הוא נהאי טפי מנהאי אי נמי נ"ל לפרש דמיי מילי קחשיב שזה פרישתו לקדושה דהיינו ללשכת פרהדרין שהיתה צנויה נקודש ואפילו את"ל סתול דאי לא הכי הא א"ן ישיבה צעורה וכו' שא"ן ישיבם בה וא"כ לא היו פרישתו לקדושה יש לומר אפי"ה כיון דהיתה צנויה נקודש נסמך לעודה קרי ליה שפיר פרישה לקדושה וזה פרישתו לטהרה ללשכה שעל פני הכירה העומדת בהר הכית שא"ן זו קדושה יותר מירושלים אל"ל טעור יותר שחב ובעל קרי וכל מי שטומאה יואה מגופו א"ן נכנסין לו יש מפרשין ללשכת פרהדרין היתה פתוחה לקודש ואע"ג דא"כ קדש הוא א"ן ישיבין עליו יש לומר כיון שצנויה בחול ופתוחה לקדש ונתי דמוכה קדש לענין חילת קדשי קדשים כדמשמע בלויטי מקומן (ובמים דף נ"ו.) מיהו מותר ליטב בה ולשן בה דלא קדשה לגמרי כקדושת עורה דהא אמר דפרק אחיו מקומן

וא"כ לז"ן חייבין עליהן כרת טמאים לישב ולשן בהם ועוד איכא צנייהו מילתא אחרתיה שזה אחיו הכהנים נוגעין בו זה א"ן אחיו הכהנים נוגעין בו ולא נהירא כדמשמע לקמן בש"ס דף כ"ה. ושם נ"ל וכן יושב כדמשמע: **דאין ישיבה בלשכות הנוטיות** בחול ופתוחות לקדש: **תנן התם הנחמוסין לא חייבו אותם להפריש אלא תרומת מעשר** וה"ה. ב"פ" דמסכת דמאי פ"ק בירושלמי תמן [פ"ה] מינן הלוקח מנחמוס כ"ד מעשר נוטל כדי תרומת מעשר וחלה וכו' והכא

זה אמר הלוקח מפרש ובה את אמר נחמוס מפרש ר' יונה אמר אימתפלגין ר' יוחנן ור"א חד אמר כ"ן בעושה בטהרה כ"ן בעושה בטומאה נראה לפרש מתני' דהכא נחמסו עם הארץ העושה בטהרה ששוכר גבל חדר לעשות לו חלתו בטהרה הלכך כיון דטרה כולי האי סמכין עליה נמי דודאי תקנה וא"ן צריך הלוקח ממנו להפריש והיה מתני' דמחייבא ללוקח להפריש מיירי נחמסו עם הארץ דלא מפרשין ומד אמר כ"ן כמדה דקה כ"ן נמדה גסה ולא ידעין מאן אמר דא ומאן אמר דא וכו' ומפרש התם אמתניתין אחריתי טעמא דחילווקא דבין גסה לדקה משום חניקותא שלא יאכלו טבל בשם רבי יוחנן מדה דקה הואיל והמוכר משתכר הוא מפרש מדה גסה לוקח משתכר לוקח מפרש ופרין התם וקשיא על דרבי יוחנן א"ס בעושה בטהרה יפרש על הכל פ"י אפילו מעשר שני ונסקה לירושלים ומשני דבין הוא שלא יפרש כלום שא"ן מוסרין ודאי לעם הארץ כלומר דאפילו ודאי דאיכא למימר דעם הארץ יעשרנו אפי" הכי לא סמכין עליה דחיישינן דילמא לא מתקן ליה והיינו דקאמר א"ן מוסרין אפי" ודאי לעם הארץ דוקא אל"ל לחבר שרי ומתניתין נחמסו חבר עסקין ומתוך שהוא רגיל למכור כל שעה הקילו עליו שאינו צריך להפריש עליו מעשר שני של דמאי לעלות לירושלים [וא"ן] ד' לפדות: **לפי**

כא א"י מ"י פ"ג מהלכות פרה ארומה כ"ל א':
כב ב ט הלכה א' וכו'
מהלכות קרינן פסח הל' ו':
כג ג מ"י פ"ג מהל' פרה הלכה ד':
כד ד ט הלכה א':
כה ה מ"י פ"ט מהל' מעשר הלכה י':

רבינו חננאל
... משנה שהפריש ודאי נזהר ולא נטמא. ואם נירוש [רביעין] שמא שביעי הוא התורה אמרה כיום השלישי ואח"כ כיום שביעי, אי וכלכשכא רביעי פרישת שביעי לטמאה השלישי לטמאה קודם הפרישה הוא כיום אחר. וכיון שלא היה בו כיום שביעי איה מעוה שאנה מצוה אלא בשקדמה הואה בשלישי, ואוקימנא לבר מרביעי וכו' ופשיטא דאי פירוש לשון [סנהדרין] [פרהדרין] כגון אנדרטום המסורה לשוקים. בלויטי חבני העצה ושנין בלשון י"ן. ח"ד הנחמוסין לא חייבו הנחמוסין להפריש אלא תרומת מעשר. שרוא חלק אחר מנא. פ"י [תיוב] מי שיש לו ק' אימת חייב לתת בהן י' אפילו ללוי מעשר וחיוב הלו לתת מאלו י' אימת איפת אחת לכהן וראי תרומת מעשר. נמצאת התרומת מעשר שחייב הלו לתת לכהן איפת אחת שהיא אחת ממאה איפות שלישיהו. והלוקח מעם הארץ דבר ברור הוא שהתרומה שהיא שנים ממאה היא אחת מן וראי מפרשין ונתנין אותה לכהן.

(א) ודברי רבינו אל"ל כ"ט ס"ס
לפ"ט כ"ט ח"מ"ל כ"כ ח"מ"ל
ז"ל ח"ס ג"מ"ו ח"מ"ו ל"ו"ס
ה"מ"ר"ן כ"ה"ה' ש"ב"ש
ל"ח"ה' ח"ה' ח"מ"ל ל"ח"ה'
ה"י כ"ט ח"מ"ו ח"מ"ר ח"מ"ר
וכ"ן ש"ל ח"מ"ו ח"מ"ו כ"ז.)